

Müslüman

Ressam olsaydım, ergen oğul acısı yaşayan bir babanın, itidali kaybetmeden, acıyı taşımasını bilerek, “*Keklik Bizden Uzaklaştı*” şiirini yazmasını, yürek yangınına teslimiyetten ipek çadırlar kurmasını, o yangını söndürmeden ve yaymadan alabildiğine insani bir armağan ruhunun avuçlarında taşımasını nasıl çizerdim Allah’ım?

50 yıldır dergilerde yazıp, kitaplar çıkarıp, konferanslar verip, kırk yıldır akledin kardeşlerim diye ömrünü bir pınarı besleyen dağ gibi tükettiğini, tükenmediğini, besledikçe yüceltiğini, besledikçe başındaki son saçların da döküldüğünü, bunca yazarlık uğraşından aldığı telifi muhtaç bir yazar arkadaşına kimseye sezdirmeden adabınca gönderdiğini nasıl boyardım Allah’ım?

Bir yerde çay içtiğinizde, yemek yediğinizde hesabı mutlaka kendisi ödeyen, cebine de evine akrep uğramayan, ağılık vermekle düsturunca verdikçe zenginleşen, son kuruşunu bile hayra hasenata harcayan, ikramın keremle akrabalığını bütün bir dost çevresine, tanıdığına tanımadığına hısım kılan, başından sahabe sevdası eksik olmayan bir karışın adamın bu beyaz hallerini hangi renklere boyardım?

Bir şiir etkinliği için bulunduğu Maraş’ta, gelinlik kızına el işi çeyiz sandığı bakan bir babanın onu satın alırkenki yüz ifadesini nasıl resmederdim?

Gittiği her yeri havarilere özgü dirilikle ve tebessümle boyayan, yüzünde Allah’ın parmak izlerinin hâlâ tazelikten tütüğü bir adamın adımlarını, samimi sarılışını, hayatın sarkacına ve ipine nasıl özenle tuttuğunu, her şeye rağmen sağlamlığından ve doğruluğundan taviz vermediğini nasıl çerçevelerdim?

Çizgiye, çerçeveye sığmayan bir gönül adamı Metin Önal Mengüşoğlu... Yazarlığını da, şairliğini de kişiliği gölgede bırakanlarımızdan... Hayatında gölge olmayan adam... İnanırım ki hatalarının bile berak, sahici ve duru bir tarafı var.

Beyoğlu... Mengücekoğulları’dan... İkinci soyadı kafa kâğıdında yok... Bu haliyle bile resmi ve tanımlanmış olana direniyor.

Kalbi dünyanın merkezinde atıyor. Dünya kalbinde dönüyor.

Sanatçı... O gümüşü kanatlandıran zanaatkâr ustaların hatırına olacak ruhun kulaklarına sözden küpeler takıyor.

Size sıradan gelen bir türkünün bir dizesiyle günde kırk kez verem olur.

Varsın şiir, roman ve hikâye kitapları, rahmetli Mehmet Akif’in sünnetini devam ettiren araştırma kitapları rafları süslesin, o “Asım” neslinden değil “Akif” neslinden bir ağabey olarak aramızda...

Yüzü müşfik bir Akdeniz. Uygarlık kıyılarında...

